

Lo Sonatent

DIARI REGIONALISTA Y AVISOS Y NOTICIAS

AÑO XIII

Reus. Divendres 7 d'Octubre de 1898

Núm. 3717

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 1.50
en provincias trimestre. 1.50
Extranjero y Ultramar. 1.50
Anuñels, a preus convencionals.

Administració

Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals librerías d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallorfe, carrer Junquera, 6.

No's retornan los originals encara que no's publicquin.

Farmacia Serra

La que paga més contribució de la província

FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

Arrabal Santa Anna, 80, prop á la plassa de Catalunya (Teléfono 13)

Fàbrica de flors artificials

Maria Perpiñà

REUS.—CARRER MAJOR. NUMERO 22.—REUS.

Com tots los anys en aquesta època hi ha un gran y variat surtit en coronas fúnebres, flors de seda, pluma, porcelana, zinc y tela Impermeable; medallons de diferents formes y classes, creus, pensaments, y altres objectes artístichs que en lo dia dels moris, seien colocar sobre las tumbas, com carinyós tribut dedicat á la memoria dels que foren.

Alta novetat en coronas de porcelana

Se fan també tota classe d' inscripcions amb lletres brodades, pintadas, y de paper, destinadas al propi objecte.

PREUS REDUITS

Note.—Se dibuixan cintas pera brodar inscripcions.

Secció doctrinal

La Associació Agrícola

de Reus y sa comarca

Fa uns vuit anys, que ab algunes amics, ens varem proposar la creació d'una associació agrícola, que unís els propietaris y pagesos no solzament d'aquesta ciutat, si que també de tota la comarca, creguts que de tal unió havia de sortir-ne molt profitosa la classe agrícola.

Es va realitzar lo propòsit y 'ls resultats no poden ser més satisfactoris.

De tothom es sapigut lo bé que van anar los concursos de pulverisadors y arades, la adquisició de sultat sense pago de drets d'entrada com volta exigir-se, las manifestacions públiques pera demostrar als governs no volvan ser acceptades lleys que á la agricultura perjudicaven, l' obtenció d'un Camp de demostració, y finalment les subastas pera adquirir sobre y sulfatetots los anys per los associats que ho desitjin.

Donchs be, tal Associació acaba de portar á la pràctica un nou acte que per sa molta importància mereix que se'n parli: això es, la novenda de la brisa als industrials y encupament de la mateixa per a després fôndrela y treure'l esperit y l'ártaro.

Sembra que 'ls que venian dedicantse á tal industria se van també associar (com ho havian intentat altres vegades y que la Agrícola havia ja destorbat) y acordaren lo comprar brisa pagant lo sach á 14 rals si hi havia parlit, y tractantse de cantitats petites á 8 y 10 rals. Més sapigut tal acord per la Junta Directiva de la Associació Agrícola, va reunir desseguida a tots los associats y demés propietaris de brises, acordantse per la reunio general lo nombrament d' una comissió que a vegés ab los senyors industrials y procuressin venir al acord de pagar tal especie á 18 rals lo sach de 63 kilos.

No fou acceptada tal proposta y 's comensà a recullir la brisa dels propietaris, encupantla, operació que va continuant en tanta escala, en quant los compradors que hi havia tingueren de retirarse y algun de foraster que 'n vingué, s' ha vist obligat á pagarla á 4 pessetes lo sach.

Los agricultors de Riudoms havian comensat á fer

lo mateix avans que 'ls de Reus y ab lo mateix objecte, més avui la cosa s' presenta ab tanta mes importància, en quant á Montroig, Vinyols, Riudecols y altres y altres, los productors de brisa la encupan tota y 'ls compradors poca'n poden arreplegar.

Tant s'exprèm la taronja que el últim no dona such.

Y això es lo que ha succehit ab los industrials compradors de brisa; tant han volgut baixar lo preu que s' han trobat sense materia pera exercir l'industria.

Lo bon resultat per la agricultura ja s' pot dir que s' ha tingut; donchs que per fi la unió ha sigut un fet, y això no més es lo comensament de la obra que ab seguretat realisaran en lo pervindre.

Es de justicia que tothom treballi ab profit, pero no ho es que mentres los agricultors havian de tenir un immens capital en terres pera poder únicament menjar, altres s' enriquissen ab poquíssim capital y precisament en lo que aquells produuien casi ab pérduas.

L' unió ha vingut; per fi; lo resultat será bò; ja l' anirém veient no solzament en l' assumptu que 'ns ocupa, sino també en altres de semblants.

V.
Sobre lo drama catalán

«MOSSEN JANOT»

original del Mestre en Gay Saber don Angel Guimerà.

Per bona que signi la traducció d'una obra, sempre pert aquesta al canvi de llengua, per sabi y cuidadós que l' traductor sigui. Y això, queres axiomàtic, ha quedat demostrar una vegada més en la obra qual títol fa de capsalera á las presents ratlles. Bona es la traducció que d' ella fan l' eminent poeta castellà don Joseph Echegaray pera que pogués esser estrenada per la companyia de D. Maria Guerrero, pero al estrenar-se ahir en lo Teatre Romea la obra original, en català, tal com fou escrita y publicada, resultà una diferència immensa y en alt grau favorable, poguentse apreciar la frescura y riquesa de son llenguatge, la spontaneitat y naturalitat del dialech, la hermosura y poesía de que deia rublera aquella obra, verdader enfilall de bruniñas perlas, tot ella un idili.

Y consti que en dita millors no hi va contribuir

pas la execució, sino molt al contrari: la comparansa entre la execució castellana y la catalana, per més que 'ns dolgui, hem de confessarho, toca perdre y molts dels actors catalans.

Cert es que aquells tenen de lluytar ab grans dificultats que sols pot comprender qui d' aprop les hagis vistes, que tenen d' ensayar depressa y malament, que may ensayan una obra sola, donsntse lo cas (com di gué «La Renaixensa» fa poob) d' haver ensayat en un sol dia fins á quinze actes de diferents obres, ab lo que 's fa del tot impossible estudiar ni comprender cap paper y fins sembla un miracle arribar á interpretarne algun ni à fer may res de profit. Pero, sigui pel que sigui, lo cert es que en l' última obra estrenada del mestre Guimerà no van pas llubirshi 'ls actors catalans; tant, que si l' obra no hagués sigut com 'es una preciositat, d' aquelles que, com diu lo poble, «n' entran pocas en lliura», de segur que l' haurian feta caure. Es l' elogi més just que pot ferse de l' obra; puig ab tot y qoe 'l públich numerosíssim congregat ahir dit á Romea tingué de véurela com per darrera d' uns vidres entelats ó famats y, més que sentir, hagué d' endevinar sus innombrables bellesas per entre també innombrables imperfeccions y desacerts, no obstant, l' obra obtingué una ovació grossa y espontànea, essent cridat l' autor al final de tots los actes diferents vegades y especialment al últim, en mitj d' interminables y verament aixordadors picaments de mans.

Tristíssim es que comptant ab bons actors, com son los de Romea, succeeixin fets com l' ensmentat. Si en obres de valúa com la de que 's tracta se guardan tan pocas consideracions, qüé pot esperarse pera 'l pervindre del Teatre Català?

Després dirán que aquest decau, que no hi ha obres ni actors, que aquells s' amaneran y aquelles son fluyxes ó dolentes! ¿Com pot apreciarse això, com pot saberse lo verdader estat actual de nostre teatre si les companyias han de treballar sense art y à espontània, y 'ls autors que realment fan obres originals, no poden donar sortida als productes de son ingenio, perque las empreses preferen explotar al públich endossantli com fruta de la terra genero extranjer baix la disfressa del arrèglo (ó desarreglo?)

Del mateix mestre Guimerà sabem positivament que té tres obres à punt d' estrenar: «La farsa» que ja va entregar á Romea en la temporada passada, «La filla del mar» qual traducció té ja la Sra. Guerrero per quan torni de sa excursió artística per l' extranger, y «Lo mon blau» que are ha acabat d' escriure. Ja veurém, donchs, la pressa que s' hi donarán á estudiarlas aqueixas obres, las patriòtiques empreses catalanes, ja farà bon sol quan las poguem aplaudir sentintlas en la llengua en que han sigut escritas. Tant de bò que 'ns equivoquessim!

Y aqueixas mateixas senyoras empreses serán las que meia atacarán, com han atacat á en Guimerà per que envia á Madrid las seves obres pera estrenarlas. Donchs, qüé n' ha de fer? Que ha de deixarlas podsir en un calaix del seu escriptor?

Quan un escriptor de la tella genial d' en Guimerà té d' esperar influencias d' actors ó d' empresaris amics pera que li fassin en la seva terra las seves obres, qüe res d' estrany que correspongué á las atencions de que es objeció constantment per part d' empreses y escriptors forasters? L' Echegaray, qual fama literaria á la terra d' ell y en altres es prou grossa, posa al servet de nostre poeta la seva preclara intel·ligència, lo Sr. Diaz de Mendoza y sa esposa la senyora Guerrero arriban á exigirli amablement que no'ls deixi

sense una obra seva pera estrenar en cada temporada, y al empindre sa excursió artística posen en lo curt repertori (sis obres) que passejarán, com mostrari esoulit per las extrageras terras, una obra d' ell «Terra baixa», fent pintar expressament pera sa representació una decoració al excolet escenógraf Sr. Soler y Rovirrosa, y no li regatejan drets de representació, sino que li donan carta blanca y «à mans besedes» li prenen quantas obres vulgi donárloshi, omplintlo d' atencions y de finesas.

Y al cumplir en Guimerá ab cortesia al correspondré ab agrahiment y justicia á tal conducto, no deixa may enrera son amor á la terra catalana; que ell en catalá las escriu sempre sas obres (diguin lo que vulguin sos envejósos amichs) y en catalá las publica tant bon punt s' han estrenat, originals ó traduhides.

Si aixís no hegués obrat sempre, si hegués inspirat sos actes la descortesia, foran sos detractors d' are los primers en motejarlo d' intranzigent y de separatista. Ja sabé que per ell lo mateix li fá, no poguen estrenar sas obres en catalá, que ho siguin en castellá, com en francés, en portugués ó en italià; que en totes aqueixas llengües se n' hi han representat y representan encare y de cada dia més. ¿Y com no ha d' esser aixís si ell es lo primer y més ferm apóstol de nostre movimiento nacionalista?

Pero, tornant al «Mossen Janot», creyem nosaltres, que ab la entrada de D. Salvador Mir en la empresa del Teatre Romea (de la que n' es gerent) s' obriría una nova era benefactora y ben profitosa pera la literatura dramática, element molt important de civilisació pera 'ls pobles que tant ha influït y pot influir encare en lo nostre avuy tant decayut y anémich. Nos ho feya esperansar molt confiats los antecedents del mateix Sr. Mir en altres empresas, com la de Novedats, que donaren honra y profit á n' ell y á las lletres catalanas, com y també las millors fetas baix sa iniciativa y direcció en la sala d' espectacles de dit teatre, que son de verdadera importancia y gust. Y nos en fá duptar de que realisi lo que tant desitjém tots los que estimém de veras nostre teatre regional, lo fet de que hagi deixat estrenar de cuaisevol manera, (los resultats ho proban) mal ensejat, pitjor executat y posat en escena d' una manera magre y trista, una obra de tanta importancia com la de que 'ns ocupém.

Recordis lo Sr. Mir de que ié en sas mans una tasca importantíssima y trascendental, pensi que'l mal ja vé de lluny, que no es d' avuy y, per lo matxí col po-ra desarrollarlo molta energia y constància. Per causas casi iguals deixá d' escriure 'l clàssich Joseph M. Arnaud, per altres de pitjors posá sa ploma al servei de una llengua extranya lo malaurat Feliu y Codina, per altres misteris per l' istil s' ha rovellat la del no menos popular Vilanova.

¿Qué'n treuen d' obrar aixís las empresas catalanas? Pot ser profitós pera elles ni pera ningú volguer assecar la font abundosa de la musa catalana ab lo llot del mercantilisme y del plagi?

Ans de posar punt final á las presents consideracions, que la bona fé y amor á las cosas de la terra ens ha inspiradas, eng plau fer una distinció. La mereix y ben grossa la direcció escénica de «Mossen Janot» puig los conjunts ieyan honor á la destra má del primer actor y director d' aquella companyia, D. Enrich Borrás, que en aixó té probat esser mestre.

N. DEL S.

Barcelona 5 d' Octubre de 1898.

Espigolant

PORTS FRANCS A FRÀNSA PERA 'LS VINS EXTRANGERS

Llegím en «L' Agriculteur», de Beziers:

«Las demandas d' aument de drets d' aduana sobre 'ls vins extrangers que entrin à Fransa, dona lloch á proposicions més ó menos pràcticas.

«Una de ellas es la creació de ports franchs que, al dir de sos autors seria una solució á las dificultats que s' crea promourá l' augment del dret d' aduanas.

«Aquesta ports franchs serian porta de recinte tançat, en los cuales se depositarien baix la vigilancia de l' Aduana los vins y demés mercancies procededits del extranger. Allí podrían barrejarse, manipularse, travellarse ab tota llibertat aquellas mercancies per lo comers y l' industria, y expedirse al extranger després.

«Tota mercancía dirigida al interior satisfaria los drets d' Aduana.

«Exemple de un port franch pera 'ls vins ho proporciona París. Los dipòsits de Bercy reben vins de tots los punts de Fransa; allí se 'ls transforma, se 'ls manipula, se 'ls adiciona, etc., etc., y sols al sortir de zona neutra pagan los drets.

«Se demana que s' estableixin ports franchs en tots nosaltres mes importantsports de mar».

CONTA LA COCHILIS

En la «Feuille de la Gironde», llegim es molt recomanable contra la «cochilis» recullir los trossos de rebims cuals grans estan atacats per lo cuch, y que 'ls vermadors tallan y abandonan eu la terra, y retirarlos de la vinya. Així s' destrueixen una infinitat d' insectes, que abandonatsen la vinya correrán desde ara altra vegada als ceps pra passar l' hivern en elles y reproduhirse en la pròxima primavera.

Així mateix es bon práctica recullir los agrassotsverts que no s' verman y destruirlos. Son un verdaider niu de cuchs que quedan pera la reproducció, y que quedan destruïts al errancarlos y separarlos de la vinya.

CRÓNICA

Observacions Meteorològicas FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

del dia 6 i' Octubre de 1898

Horas d'obser-vació	Baròmetre aneroide	Gru-d'u-miat	Pluja en 24 horas	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Observ. particular.
9 m.	757			48		Ras
3 t.	757					

Horas d'obser-vació	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS
	Máxima	Mínim.	Ter. tip.		
9 m.	Sol. 36	12	16	S.	Cumul 02
3 t.	Sombra 24	22	S.	S. Brem	02

Mort al dia anterior ahir fou conduxit al cementiri lo cadáver del que en vida fou D. Joseph Feliu, tenint de carabiners retirat que havia pertenescut á la antigua ronda de parrots y més tard perteneixé al cos de mossos de la Escuadra de Catalunya.

Al enterró hi ha scudit abatzas alguns individuos del cos de carabiners, presidint lo dol, á més de la familia lo capitá de cavalleria del regiment de guarnició en aquesta plassa.

Ans d' ahir á la nit, al Ateneo de Barcelona, nos-tre distingit amich y company En Santiago Rusiñol doná solemne y pública lectura de son nou llibre «Fulls de la vida». Ledaà parlarem de la sessió y del llibre.

Ens queixavam dias passats que el passeig, devant la bassa del molí hi ha uns munts de fanch que s' hi varen depositar, no sabém perque, pero es lo cás que encara hi son, suposém perque 'l senyor Pallejà no haurá donat ordre de ferlos treure. No li sembla se-nyor President de la secció de Foment, que 'l passeig haurá d' estar sempre ben net?

Per dos quarts de nou del vespre d' avuy, á la casa número 15 del carrer de la Galera, la Junta Directiva de la Associació Agrícola de Reus y sa comarca, con-voca una reunio de tots los agricultors, sian ó no socis de la mateixa, y en particular á tots los que tinguin entregada brisa en depòsit en los caps destinats pera dita Associació, aixís com als que encara hajan de tras-colar y desitjin també encupar dita brisa, á fi de tractar de la marxa de dit assumptu y procurar l' augment de la cantitat de la mateixa mercaderia pera obtenir com á consecuencia l' augment del preu estableit fins avuy.

Com fins al present la Associació Agrícola, ha sortit sempre airosa en las graves cuestions que ha em-prés, sembla que avuy se vol mantenir mes y mes forta en la de la brisa com á consecuencia de la unió esta-blerta per los agricultors, fins á conseguir lo resultat que s' proposa, en benefici sempre de la classe agrícola en general.

Se troba malalt nostre particular amich Don Joan Ruiz y Porta, president del Ateneu Tarragonense.

Li desitjém prompte y complert restabliment.

La barca de pesca de la matrícula de Tarragona, «Nuestra Señora de la Bonanova» ha trobat, á unes vint millas al Sur de aquell port, un barril que conté petroli, qual troballa ha sigut notificat á la Comandan-cia de Marina.

Lo vapor correo de la Trassatlàntica «Isla de Lu-zón» sortirà pera Filipinas lo próxim disset de Bar-lona. Aquest bárcó es le segon de dita Companyia que després de la guerra empren lo viatje al Arxipèlag magallanic.

Siga qualsevol lo número de señyors regidors que's reuneixin avuy, al mitj-dia celebrarà sessió de segona convocatoria l' Excm. Ajuntament.

Ans d' ahir se tiraren al estanch del Retiro de Madrid un subjecte y dos hermosas joves de 20 á 25 anys, novias sevias.

Agepito, aixís s' anomena 'l jove, feya l' amor á dues modistes, y á les dues havia donat paraula de casament.

Segons ha declarat lo nuvi, no tenia cap propòsit de suicidarse, pero á ell li obligaren ses novias.

Diu el «Heraldo de Alcoy» que s' ha declarat en quebra la companyia del ferro-carril de Villena á Alcoy y Yecla,

En un diari de provincias llegim que de las 700 germanas de la Caritat, que sortiren d' Espanya pera 'l teatre de la guerra, tornan 300 cuidant als repatriats, 100 han sigut víctimes de las balles, y 300 quedan al servei dels hospitals de Cuba y Puerto Rico.

Lo recaudat en la Administració de Consums en lo dia d' ahir per diferents espècies puja la cantitat de pessetas 1027'74.

Varietats

Sense ajuda

Fa bastants anys que jo tenia una germaneta, una criatura de poch temps que enamorava, guapa com un serafí, viva com una mostela y ab una llengua de vella que may estava callada. Cada dia sortint de col·legi, corría á jugar sobre les rejolas d' un terrat del davera de casa que donava á un carreró estret y mitj abandonat. Tenia aquell llech convertit en un encant, perquè com que tots estaven enamorats d' ella, com que era la nina del nostre ull, tots los desitjos li satisfecien comprantli totes las joguines que demanava.

En front del terrat, á l' altra banda del carrer, hi havia un pis que estava per llogar feya temps. Un dia hi anà a habitarlo una pobre viuda ab dos fills de poca edat; una nena del temps de la nostra y un noi un poch més avansat. La mare treballava á la fàbrica y 'ls noys anaven á estudiar; aixís es que casi tot lo dia lo pis estava desert. Tan bon punt arribaven d' estudiar, la nena corria al balcó d' enfront lo nostre terrat per veure jugar á ma germaneta. Se encantava contemplant tantas joguines. ¡Qué bé està! devia pensar ve-yentse ella tan pobreta, ab lo pis tan pelat, sense un cavallet ni una nina de cartró. ¡Qina sort poguer jugar ab tantas coses! La situació d' aquella pobre nena, sola era comparable á la del pobre miserable, que te per casa una barraca, contemplant per entre 'ls barrots d' una retxa l' interior del palau d' un potentat; solzament que aixís com en lo cor del pobre, semblant espectacle hi desperta l' enveja y fins l' odi, en lo cor innocent de aquella infelis criatura no s' hi desperiava mes que un poch de sentiment que 's manifestava per la tristesa de sos ulls negres com dos moras.

Van passar molts dies sens que á las horas de costumbre abandonés lo balcó. Una tarda ma germaneta va atrevir-se á cridarla, y respondentli amorosament, la convidà á passar el terrat per jugar junt ab ella. La noya acceptà l' invitació contenta, però entrà á casa mitj vergonyosa. Ni plàcid ni satisfech sol tots els dies.

Desde aquell dia, tots los dematins y totas les tardes hi venia, fins á l' últim que arribaren á estimaarse com a dues germanetes; sempre anaven juntas, tan á col·legi com pel carrer, com á casa. La pobre viuda no veia á sa filla mes que á las horas del menjar y á la nit per anar á dormir; sabia que no deixava á ma germana, y 's creya tindrela segura; aixís es que poch cuidado n' passava.

Invardi'l poble una verdadera epidèmia de difteria y ma germana caigué malaltia de aquell malehit mal. Sa amigueta cada dia venia á veurela, pero no la deixavam entrar al cuarto per temor al contagi. A pesar de no poderla veure, ella no faltava cap dia: se asseya á la sala tota riusta, indigent ab la mirada com si en nostres rostres volgués mirar l' estat de la malaltia. Al últim se cané de venir.

Al cap de uns cuants dies que no la veia, ni á casa ni al seu balcó, vaig preguntar per ella al seu germanet.

—La Marieta no está bona,—va respondrem ab tristesa.

—¡Qué té! vaig preguntarli.

—Té mal al coll.

Ha agafat la difteria, vaig dirme entre mi.
—Que no la visita 'l meitge? —vaig dir.
—No; perque la mare no te cuartos y no vol anar
jo a buscar.
—Y que li fa, donchs, ta mare.
—Li fa sopas y la fa jaure el bres—digué ab certa
candidés ignocenta.
¡Pobre noyal! ¡quanta soletat, quant de abandono!
vaig dirme jó. ¡Sense cap ajuda, abandonada al rigor
del mal!... Pobre angelet, no li queda altre remey que
morirse. ¡Quantas víctimes podría estalviarse la Hu-
manitat si la Societat estés ben organizada, si tothom
tingués lo menester!... anava reflexionant yo vivament
impresionat.

Entretant, la meva germaneta, anava etipanxe de
potingas mentres que de cada dia's posava mes mala.
La ciencia no hi pogué res; als quinze dies se'n anava
al cementiri emportánsen ab nostra alegria nostres llá-
grimas. La mare batia 'l cap per las parets, yo llenava
ma primera llàgrima errencada del cor... Oh! las crial-
tures que han de morirse, no deuríen ferse estimar-
gens! ¡Quan de sentiment y quan de desesper no'estal-
viàrían!

Quan la caixeta blanca, coberta de flor y llassos
estava á l' entrada de casa, y las cuatro noyas que la
portavan esperaven que 'ls capellans acabessin de can-
tar pera durla al cementiri, entre la munició de canalla
que la rodejava, hi vegí á sa amiga, la Marieta, ebi
lo coll embolicat ab un mocador de llana. Un llamp me
toçà 'l cor; que la veurás més! vaig pensar, al menys
que visquis tú; has tingut mes sort que ella... jo met-
ge no t' ha visitat! ¿Qué seria de tu si arriba á visitarte
'l meitge?

JOSEPH ALADERN.

Secció oficial

Associació Agrícola de Reus y sa comarca

La Junta Directiva de la mateixa convoca á tots
los que tenen la brisa entregada á la Societat, y á
tots los que encara hajan de trascolar y vulguin en-
cuparla fins que s'apuji lo preu, á una reunió general
pera dos quarts de nou del vespre de demà divendres
7 del actual en la casa número 15 del carrer de la Ga-
lera al objecte de tractar de dit assumptu y mante-
nir fort la unió fins á lograr lo si que s'proposa dita
Associació.

Reus 6 Octubre de 1898.—Lo President acciden-
tal, Pau Casas Carnicer.—J. Puig Alguer, Secretari.

Registre civil

del dia 5 d' Octubre de 1898

Naixements

Emili Ferré Vidal, de Joseph y Paula.

Matrimonis

Pere Teixidó Freixas, ab Antonia Masdeu Poblet.

Defuncions

Carme Gayaldá Ferré, 50 anys, Hospital Civil.—
Joseph Feliu Claret, 69 anys, Galera, 18.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Sant March.

Sant de demà.—Santa Brígida.

Secció comercial

**Cambis corrents en lo dia d' ahir en aquesta
plassa facilitats per los corredors de co-
mers D. Joan Llaurodó Prats, D. Joan
Vallès Vallduví y D. Francisco Prius De-
mestre.**

Londres á 90 dias fetxa.
» á 8 dias vista.

París á 8 dias »

Marsella á 8 dias »

VALORS LOCALS DIMER PAPER OPER.

ACCIONS Ptas. Ptas.

Gas Reusense. 750

Industriel Farinera 725 500

Banch de Reus de Descomptes y Prestams 450 500

Manufactura de Algodón 100

Compañía Reusense de Tran- vías

Compañía Reusense de Tran- vías privilegiadas de cinch

per 100 200

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisiació á Barcelona á las 4 de la tarde del dia d'
ahir.

Interior	57·05	Cubas del 86	68·25
Exterior		Cubas del 90	50·75
Colonial		Aduanas	90·
Norts	24·15	Ob. 5 0,0 Almansa	79·50
Françass	26·30	Id. 3 0,0 França	41·
Filipines	73·75		
		PARIS	
Exterior	42·90	Norts	
		GIROS	
París	50·25	Londres	38·10

Se rebén órdes pera operacions de Bolsa. Compra
y venta al contat de tota classe de valors cotisables en
Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedes d'
or de tots los païssos.

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la
tarde d' ahir:

Interior	57·02	Aduanas	89·87
Exterior		Norts	24·20
Amortisables	67·25	Françass	26·30
Cubas 1896	68·25		
Cubas 1890	50·87	Obs. 6 0,0 França	80·
Exterior París	42·85	Id. 3 0,0	41·

GIROS

París 50·25 Londres 38·10

Ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid, y París.—
Compra y venda al comptat de tota classe de valors.
—Descompte de cupons.—Compra de monedes d'or y
bitllets de tots los païssos.

Moviment del Port de Tarragona

Entradas del dia 5

De Gijón y Valencia en 18 dias v. «Duro», de 482
ts., ab efectes, consignat als senyors Fills de Benigne
Lopez.

De Barcelona en 6 horas, v. «Ulloa», de 650 tone-
ladas, ab tranzit, consignat als senyors Mac-Andrews
y C.

Despatxadas

Pera Barcelona v. «Duro», ab efectes.

Anuncis particulars

La revoltosa

—Ja veus, després me diràs que no penso en tú.
—Ay papá meu, digam digam que es això.

La revoltosa...

—Ay quina alegria (cantant) «la de los claveles
dobleees...»

—Pero que estás diuent si es la revoltosa tela de
«Cheviot Inglés» que ven PORTA á pessetas 7·50 lo
corte.

500 corbatas á pessetas 1·25 una.

ESCORIAS THOMAS

Vègis l'anunci de la quarta plana. Diri-
gir-se á casa Gambús, carrer de Vilá
Bou) 12.

¿Qué es hernia?

La hernia, terme facultatiu que significa lo que vul-
garment s'anomena quebradura, gubranciaci, relaxació.
(Trençat), es la separació dels teixits que forman la paret
del ventre, per quina obertura surten los intestins.

Cóm se coneix?

Per la excrescencia, (bullo), més ó menys tou ó més ó
menos grós que apareix estant dreit y desapareix les més
de las vegadas tirantse al llit.

Quinas son las consecuencias?

La persona que sufreix aquesta dolencia orgànica, que
apareix moltes vegades insensiblement y per relaxació
natural dels teixits, ó be á conseqüència d'un esfors vo-
luntari ó involuntari, com es le tossir ó estornudar, està
exposat continuament á una mort terrible; per això basta
una mala digestió, ó una petita inflamació en la vora de
l'anella ó obertura que deix passar l'intestí pera efec-
tuarse la estrangulació del mateix.

Conseqüència de lo dit es lo creure que que sevol ar-
matost mentres tingui 'l nom de braguer ja las suficient
pera aliviar sa dolencia, quan no es això, sino que es
precis que 'l braguer sia aplicat en cada cas, per personas
coneixedoras de son mecanisme, y no per mans inexp-
ertas, que colocan braguers al azar, com si operació f. n
delicada fos la cosa més senzilla.

Braguerets de cauchou, ab resort per la
prompta curació dels tendres infants.

Tirants Omoplàctichs pera evitar lo carre-
ment d'espallias.

Faixas hipogástricas pera corretjir la obes-
sitat, dilatació y abultament del ventre.

JOSEPH PUJOL

cirurgiá especialista en lo tractament de las hernias, ab
llargs anys de pràctica en la casa de D. Joseph Clausolles
de Barcelona. Establiment «La Cruz Roja».

REUS.—PLASSA DE PRIM.—REUS

ESCOLA MERCANTIL

DIREXIDA PER

Don Salvador Sotorra Barrera

Mestre superior y Contador

de fondos provincials y municipals

Carrer del Hospital, 6, principal.—Reus.

En aquesta escola, dedicada especialment á la en-
senyansa práctica mercantil, podendos los alumnos, en
breu temps,

Primer. REFORMAR las defectuosas escripturas
transformantla en hermosa lletra inglesa, rápida y co-
mercial.

Segon. Aprendre, baix un procediment práctich,
la TENEDURIA DE LLIBRES pera poguer desempe-
nyar ab escert lo delicat càrrec de TENEDOR DE
LLIBRES.

Tercer. Cursar los idiomas FRANCES, INGLES
y ALEMANY.

Quart. Fer un estudi de CÀLCULS MERCAN-
TILS ab operacions de BANCA y BOLSA.

Quint. Practicar la ORTOGRAFIA castellana y
la CORRESPONDENCIA MERCANTIL.

Sisé. Pràctica de DOCUMENTACIÓ COMER-
CIAL.

Nota.—S'organiza y s'porta la comptabilitat de
casas de comers en los propis escriptorios, y s'resolten
consultes sobre organisació de comptabilitat especials.

PERA LS MORTS

Riquíssim y variat assortit de coronas,
flors artificials, rams, pensaments y demés
adornos propis pera nitxos, panteons y se-
palturas y arreglo dels propis objectes que
s' trobin fets malbé.

Última novetat y molt de gust á preus li-
mitadissims.

Se trobará en lo domicili de las germanas

RIFOLL

Carrer de S. Joan, 18, 2.º Reus.

Diversions públiques

TEATRO FORTUNY

Certamen literari humorístich
de la societat "La Palma"

En la Secretaria de dita societat se troben de venda
de dotze á una de la tarda y de vnyt á deu de la nit
les localitats pera l'acte de la repartició de premis als
escriptors que 'ls han obtingut en dit Certamen.

L'acte del repartiment tindrà lloc lo diumenge dia 9
del actual, comensantse á las nou de la nit.

TELEGRAMAS

Madrid 6.

Se torna á dir que 'l Gobern tracta altra vegada
de fer un empréstit gran. S'assegura que 'l viatge del
marqués de Comillas a París té per principal objecte
aquesta operació financeria y no la contractació de
barcos.

—Lo Sr. Sagasta no creu que Silvela hagi decla-
rat lo que li atribueix lo «Morning Post», porque hi
ha coses que no son de don Francisco ni ho poden
esser.

—Avuy se firmará lo decret suspenent los drets
d'exportació.

—Diuhen de París que preocupa l'estat de salut
del suït de Marruecos. Aquest s'ha agravat. Si mora
se complirà la situació exterior, ja molt difícil, y's
poden comprometre las relacions de las potencias eu-
ropeas.

